

Andra roten, tomt 130

Kvarteret Snusmalaren

Tionde roten 1637–57v

Sjätte roten 1657h–70

Norra sidan av Kungsgatan öster om
Korsgatan

2.130, 2.131 & 2.132 Kungsgatan 44

Hans Wacup handskmakare

1637: 3 mtl

Hans handskmakares hustru 1639: 1 mtl

Maria handskemakers 1641: 2 mtl, 1642: 3 mtl

Gowen? Hans handskmakares 1643

Elias vävare 1643: 2 mtl

Det är sannolikt, att här under 1630-talet bodde handskmakare Hans Wacup med sin familj. Hans Wacup själv omtalas endast första längdåret 1637. Hustrun hette *Maria*. Familjen försvinner 1645 och efterträddes 1644 av

Sven Larsson Böker

1643–48, 1650–51, 1655: 3 mtl, 1649, 1652–54: 2 mtl, 1656: 4.8, 1657: 2.16 (VI), 1657h: 2.16, 1658: 10, 1659–61: 2½, 1662: 3, 1663: 2½, 1665–70–81, G 1680–81: 1 tomt Sven smålänning? Se ovan.

Sven Larsson Böker omtalas ofta som värderingsman. Han har haft stor betydelse för Göteborg som far till stadens välkände *sekreterare*, den lärde *Laurentius Böker*. Han var också far till den framgångsrike *handelsmannen Hans Svensson Böker*. Det sägs i magistratsprotokollet 1720, att den gård, som

stadsfiskalen Jonas Styfvert

(se 2.129) hade köpt den 3.5.1695, hade ägts av (Hans Svensson Bökers son)

handelsmannen Per Bökers farfader Sven Böker.

Jonas Styfvert började som skrivare hos sekreteraren i stadens kansli och i anledning därav och därför att han "een Infödd Borgaresson här i staden och af studier är" befordrade magistraten honom som efterträdare till den avlidne *Johan Gotherus* till den kombinerade kvarters- och gillesnotarietjänsten genom beslut den 23.12.1788. Han tycks ha varit en aktiv man. Han omtalas bl.a. den 27.6.1692 som ägare tillsammans med *David Andersson* till *Lilla Rosan*, vars *skeppare Bengt Månsson* hade ersatts av *Torkil Larsson på Lilla Björkön*. Som stadsfiskal tjänstgjorde han den 23.5.1693 till april 1705. 1696 begärde han hjälp av två stadstjänare fredag afton och lördag för att bevaka portarna: "Thy när dhe förnimma mig wara i den ena Porten. så fly dhe till dhen andra och ingen rör sig så länge jag står dher". Styfvert blev avsatt, sedan han oriktigt beslagit båt,

redskap och ved för *bonden Sven vid Bratterå*, när denne kom till staden. (Ang Jonas Styfverts kapacitet för kvartermästaretjänsten se Gbg mag. räkenskaper 879 – s 379?)

Jonas Styfvert begravdes den 28.4.1719.

Räntmästare Olof Styfvert

(se 2.129) lämnade den 15.9.1721 300 d smt i mellanavgift vid ett byte med grannen i väster skräddaremäster Frans Boureille (stavning enl. Wilhelm Berg). Men räntmästarens medarvingar *majoren Carl Piper* på sin frus vägnar, *handelsmannen Per Böker*, *kämnären Jacob Kraft* och *klockaränkan Gunilla Böker*, vilka ägde tre åttondelar i den bortbytta tomten, påstod, att Boureille inte borde få bebygga tomten förrän Olof Styfvert hade betalt sina medarvingar. Olof Styfvert, som ägde större delen, hänvisade till § 6 i Kungl. förordningen om naborätt. Han ansåg, att medarvingarna ägde bättre, ej sämre säkerhet i den nya tomten ”skolandes ock jord efter lag (Jordabalken) kunna bytas och jord åter givas”, uti vilken senare fall arvingarna ägde lika rätt som i den förra. Men medarvingarna fick rätt till lösen före uppbud. Sedan medarvingarna fått sin betalning—215 d smt av Olof Styfvert och 10 d smt av Boureille – ställde de den omtvistade tomten till räntmästarens disposition varefter

skräddaremäster Frans Boureille

lät uppbjuda den och erhöll fasta 22.7.1722, då det sades, att Boureille lämnade Styfverts på Kungsgatan (som ju gränsade till de Styfvertska arvingarnas hörntomt), varemot Boureille fått Styfverts, dels ärvda, dels av avlidne fiskalen Styfverts arvingar köpta tomt på samma gata, mellan Boureilles egen forna i väster och skomakaren Nils Eks i öster, 86 fot gånger 33 fot. När Boureille pantsatte gården den 13.2.1723 till Oluf Persson Ekmarck så var den nybyggd. Han var född i Frankrike och avled i Göteborg 1734. Hos honom bodde 1730 hans *gesäll Hans Nilsson* och *lanträntmästare Berent Steffens* och kollegan Hagman. Enligt bouppteckningen efter skräddare Boureille den 12.3.1739 ägde han hus och gård på Kungsgatan mellan räntmästare Styfverts bakgård i väster och hustru Elsa Svart i öster värd 800 d smt. Hela behållningen i boet var 828 d smt. Hans *änka Anna Ström* kallades 1741 fattig och näringslös:ibm bodde där *apologisten J Lomberg*. Anna Ström avled 1747. Två av döttrarna *Maria Elisabeth* och *Anna Boureille* gjorde 1773 (resp. 62 och 56 år gamla) ansökan om att, ehuru ogifta, få kungligt tillstånd att bli myndiga.

De hade den 3.7.1754 tillsammans med en tredje syster *Magdalena Boureille* för ett lån av 500 d smt barnhusmedel pantsatt sin ograverade hus och gård på Konungsgatan mellan landskamreren Siöholms och svärdfejare Linds bakgård å västra.

Ännu 1775 tillhörde gården jungfruna Boureille. Den övergick sedan till

aktuarie Nils Saevrin

vilken den 2.5.1783 jämte sin hustru *Sara Tallberg* sålde den till

handelsmannen Eric Kidron

som lät uppbjuda hus och gård på Kungsgatan mellan landskamrererskan Siöholm på östra sidan och mademoisellerna Franks hus å västra för 1 800 rdr specie. köpeskilling den tolfte i samma månad. I köpevillkoren ingick att jungfru Anna Boureille i sin livstid hyresfritt skulle få begagna de rum och bekvämligheter hon hittills nyttjat. Eric Kidron lånade för övrigt 666 rdr 32 skill specie. av henne för att kunna köpa gården. Erik Kidron var son till komministern i Ladugårds landsförsamling i Stockholm med samma namn. Han tjänstgjorde först på handelskontor i hemstaden

och kom sedan som handelsbetjänt till Christian Arfwidsson i Göteborg, där han fick burskap 14.3.1773. Hans hustru *Maria Charlotta Lindhult* var dotter till *kyrkoherden i Getinge Daniel Lindhult*. Sonen *Erik Daniel Kidron* blev rektor och prost i Halmstad (död 1846). Dottern *Catharina Charlotta* gifte sig med *prosten i Tossene Carl Christian Ström*.

Erik Kidron ägde gården 1790. Den hade 1795 övergått till

handelsman C D Osterman

1800–02 ägdes den av

handelsmannen Anders Kjellman